

se ja dalo, tudi praktični poduk v dotični stroki. — Posebno je to omeniti glede predavanj gg. Grössbauer, Matiasič, Bele in Stigler.

Izmed vseh predavanj — 132 — vršila se je večina v nemškem delu dežele, nekaj predavanj bilo je pa tudi v slovenskih delih dežele tako, da je bilo skupno 78 predavanj nemških, a 54 slovenskih. Udeležba je bila seveda različna. V obče se sme reči, da je vdeležba pri predavanjih v nemškem delu bolj enakomerna, kakor v slovenskem delu.

Pri predavanju v nemških krajih je bilo povsod najmanj 15 oseb navzočih, med tem, ko se to pri slovenskih predavanjih ni vselej zgodilo. Nasproti so se pa Slovenci v obče predavanj vdeležili v večem maksimalnem številu; zastopanih je bilo namreč maksimalno po 40 do 300 oseb.

Pri vseh slovenskih predavanjih je bilo skupno čez 3000 oseb navzočih; predavali so pa pri teh gg. Matiasič, Bele in Jelouschek.

C. kr. ministerstvo za poljedelstvo rado podpira potovalni gospodarski pouk, ter je v prošlem letu 1892 v to stroko potrošilo 40.000 gold.

Konjereja.

Dne 18. septembra vrsilo se je v Šmariji premovanje kobil in žrebet. Prignalo se je nad sto glav. Premije so dobili sledeči posestniki:

1. Gašpar Senica s Ponkvice prvo državno darilo po 25 gld. in srebrno svetinjo;
2. M. Metličar od Sv. Vida državno darilo po 20 fl.;
3. Janez Marguč s Ponkve deželni dar. po 15 fl.;
4. Jožef Sančič s Ponkve okrajni dar. po 10 gld. in svetinjo;
5. Stefan Obreza od Sv. Vida okr. dar. 10 fl.;
6. Albin Pečar iz Imenega okr. dar. 10 fl.;
7. Janez Črešnik iz Tepine drž. darilo 20 fl. in srebrno svetinjo;
8. Tomaž Stoklas iz Dvora drž. darilo 15 fl.;
9. Jožef Vrečko iz Perovca pri Konjicah deželno darilo 15 fl.;
10. Janez Vehovar iz Imenega okr. darilo 10 fl. in bronasto svetinjo;
11. Franc Žohar iz Tepine okr. dar. 10 fl.;
12. Anton Žuraj iz Hrastja okr. dar. 10 fl.;
13. Stefan Obreza od Sv. Vida državno dar. 15 fl. in srebrno svetinjo;
14. Jurij Šolar iz Tepine drž. dar. 15 fl.;
15. Jožef Kos iz Pristove dež. darilo 15 fl.;
16. Val. Metličar od Sv. Vida okr. dar. 10 fl. in srebrno svetinjo;
17. Anton Bevcer iz Zibike drž. dar. 15 fl. in srebrno svetinjo;
18. Franc Drogenik iz Vonarja drž. dar. 15 fl.;
19. Jožef Kostanjšek iz Imenega dež. dar. 15 fl.;
20. Matija Šipec iz Stojnosela pri Rogatci deželno darilo 10 fl.

Iz Konjiškega in Rogaskega okraja se je prignalo malo kobil in žrebet, tako da komisija ni mogla za prvi okraj določenih daril razdeliti. Zakaj so se konjereji iz Konjiškega okraja tako malo brigali za to premovanje, nam ni znano. Vsekako je to obžalovanja vredno! Posestniki iz Šmarijskega okraja so spet večinoma pustili potrebna dokazila (pisma) doma in tako se komisija ni mogla na njih ozirati. Ali ni to zaspanost?

Živinski zdravnik Volovšek iz Celja imel je kratek poduk v slovenskem jeziku, načelnik komisije Šubert pa nemški nagovor za slovenske kmete, katerega je tolmačil g. Zupanc iz Pristove. Okrajni zastop v Šmariji zastopal je načelnik dr. Jurtela.

Sejmovi. Dne 29. septembra pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Marenbergu, v Cmureku, na Pilštanji, v Šoštanji in v Veržeji. Dne 2. oktobra v Arvežu in v Mariboru. Dne 3. oktobra v Radgoni.

Dopisi.

Iz Makol. (Redka slovesnost.) To je bil vesel dan za Makolsko župnijo, nedelja dne 17. t. m. Počastili so nas novi častni kanonik, kn. sk. konzistorijalni svetovalec, dekan, mestni župnik, načelnik okr. zastopa Slov. Bistriškega, vč. gosp. Anton Hajšek prvokrat v svojem novem dostojanstvu. Njih rojstna župnija Makolska pripravila jim je slovesen sprejem in skupno čestitanje. K temu je bil postavljen na primernem mestu čeden slavolok z napisom: »Rojstna župnija slavnemu odlikancu najsrčnejšo čestitko!« Zeljno jih je pričakovala ob določeni uri mnogobrojna množica domačega ljudstva, šolarji, bela in opletena dekleta, župani vseh občin naše župnije, šolski odbor itd. Ob dohodu pozdravil je domači župnik milega gosta ter v kratkih besedah razložil, zakaj da se raduje njihovega odlikovanja vsa naša župnija. Oni so naš najodličnejši rojak in kot bivši dolgoletni tukajšnji, neumorno delavni dušni pastir tudi jeden največjih dobrotnikov Makolske župnije. Kamor pogledamo, povsod vidimo sledove njihovega blagonosnega delovanja: novi zvonovi, cerkev razširjena, znotraj vsa ponovljena, nova prostorna šola itd. Obudili so v naši župniji novo, dotlej tukaj neznano duhovno življenje, ko so nam oskrbeli sv. misijon in pozneje še večkratne sv. duhovne vaje za razne stanove. Po pravicah torej se radujemo in veselimo njihovega odlikovanja ter jim iz vsega srca iskreno čestitamo kot svojemu najodličnejšemu rojaku in velikemu dobrotniku. Bog jih naj živi in ohrani in dodeli, da bi se oni in mi vsi z njimi prav mnogo let radovali njihovega novega dostojanstva. Na to jim je naznanil župan občine Jelovec-Makole, g. Jan. Jerman, da so jih vse občine domače župnije, namreč: Sv. Ana, Dešno, Jelovec-Makole, Pečke, Štatenberg, Stopno, z enoglasnimi sklepi svojih odborov imenovala vsaka za svojega častnega občana, ter jim izročil dotične listine s prelepim diplomom, proseč jih, naj blagovoljno sprejmejo revni izraz ljubezni, udanosti in vedne hvaležnosti cele njih rojstne župnije. Bela, ovenčana deklica govorila je nalašč za to slovesnost zloženo nežno pesem, srčen pozdrav in pomenljivo čestitko. Veselo smo spremljali v dolgem sprevodu častnega kanonika v cerkev, kjer so opravljali slovesno službo božjo, pridigo in sv. mašo z zahvalno pesmijo. Na zvoniku vihrale so lepe zastave in topičev grom naznanjal je daleč okrog veliko radost župnije Makolske!

Iz Senarske pri Sv. Trojici v Slov. goricah. (Smešnost.) Kdor pride k nam, v nekdanji »Schweindorf«, kakor se je pisala naša občina pred 20 leti, lahko se začudi, kako je vse drugače. Zato gre hvala takratnemu županu, ker je dal ime vasi prepisati v Heudorf, ali na staro slovensko ime: »Senarska« je pozabil. Zares, vidijo se že tu in tam na hišah napisi Senarsko, ali te so si dali posestniki sami prepisati. Toraj ni lepo za naše može, da so samo takrat, ko je volitev, za silo narodnjaki, pa še takrat samo v besedi. To so nam tudi pri zadnji volitvi pokazali, ko so nas celo odbili. Le srečaj naše mogočnejše, te hitro vsak po pragermansko pozdravlja: Gut' Morgen itd. Ako jih opomniš zaradi uradovanja, imajo brž izgovor, da nemški le bolj zastopijo. Ali le poglejmo njih pisarenje! Po naključji sem dobil živinski potni list v roke, katerega je izdal predstojnik v Sejancih pri Sv. Rupertu. To je bilo vse,

»dajč«: »Ein semelverhige Kuche nah Petau nah Vichmark«. Gospod predstojnik, pišite raje slovensko, gotovo se ne boste tako osmešili pri svojih sosedih! Prav smešno se mi je zdelo, ko sem prebral tukaj napis: R. Habijanitsch, Wagnermeister, saj se mu že vrabci čudijo. No ni čuda, ker imate nemškega soseda: »Jochan Kosar, H. d. Kleidermacher«. Prijatelj, rečem vam, samo z nemškim napisom ne bote izhajali. Toliko za danes, ako se ne pobjljša, prinesem pa še več in dan. Rodoljub.

Iz Kraljevca blizu Sv. Jurija ob Ščavnici.

(Nova kapelica.) Blagovoli, dragi »Slov. Gospodar«, vsprejeti nekatere vrstice o slovesnosti, katera se je pri nas zvršila. Na binkoštni ponedeljek so nam gosp. župnik Jurjevski blagoslovili podobo Device Marije in kapelico. Naš premožni kmet Tomaž in njegova žena Marija Borko, posebna častiteljja Device Marije, sta to podobo in kapelico na svoje stroške dala narediti in postaviti, dobro vedoč, da brez božje pomoči in naklonjenosti vse nič ne pomaga. Gospodar in gospodinja sta skrbela, da se je kapelica pozidala in okrasila z vencem in čedno naslikala. Podobo je izrezal Trojiški podobar Lavoslav Perko. Delo je lepo. Vsi gospodje v okolici, kateri so dali kaj delati pri gori omenjenem podobarju, njegovo delo hvalijo in tega rojaka priporočujejo. Pisatelj teh vrstic se rad pridruži tej hvali, pristavi ji še samo željo, naj bi se pri enakih naročilih povsod najprvo na domače umetnike gledalo. Kapelica, da bi bila lepa, čim več mogoče, zato sta gospodar in gospodinja skrbela in sta se nepopisljivo veselila, ko je 16 belo oblečenih in ovenčanih zalih in pridih, pobožnih deklet prineslo Mater božjo iz Jurjevske cerkve. Veselo so doneli Svet-Jurjevski zvonovi, ko se je procesija mnogoštevilna od cerkve pomikala proti Kraljevski vasi, vedno in odločno narodni; vsakemu izmed nas pa je srce čistega, nepopisljivega veselja zaigralo, ko je videl Kraljico nebeško, ki bode naprej v naši sredini bivala. Na licu mesta so preč. gospod Janez Kuncce v lepi pridigi pomen podobe razložili. Kakor smo radi, da imamo sedaj lepo kapelico v vasi, tako nas žalosti, da sili nemškutarija že tudi v našo vas. Bog zna, kako smo zaslužili to »šibo božjo«; storimo pa zato, kmetje, med seboj zvezo, da se ji ne udamo, če nam jo tudi vsiljuje »Markec«, ali pa jo kopa »Zemljic« iz zemlje.

Iz Prihove. [Dvojna nagla smrt.] Take smrti nas varuj usmiljeni Bog! Na Prepuši je sla 28. avgusta 68 let stara ženica, Mica Pepevnjak, s kosom kruha na njivo delat in ko je ravno kruha vgriznila, je omahnila in padla mrtva na tla. Hei, ki je nekoliko od nje delala, ni videla, kedaj so mati dušo izdihnil. Kruh je še imela v ustih. Bog ji daj luč nebeško. Veliko žalostnejšo smrt je storil na male meše den na meji naše in Čadramske fare mladenič, vojak. Tovarši so ga vlekli po krémah, da se ga je nalezal, potem sta ga dva zvačila k znani ženski, ki stanuje v sredi hoste pri Jamni; tam sta ga pustila in hitela po tistega, ki je z njo že dalje v zvezi. Ta pridrvi razjarjen ter ga pri pričubije s cepcem. Ubogi siromak, kaj si bo začel v večnosti? Živo čuti zdaj, da je edino prav, kar uči Bog in cerkva, ki prepovedujeta požrešnost in nečistot, pa zapovedujeta biti zmernim in čistim; boli ga, ker se ni izogibal slabe tovaršije. Take žalostne skušnje bi naj druge mladeniče in dekleta spametovale, da bi toliko pridneje v cerkvo in nič v slabe tovaršije ne hodili. Zapeljivka bi naj pridno molila in delala in bi si gotovo več prislužila, ljudje bi jo spoštovali in bi za večnost kaj skrbela.

Iz Dobja pri Planini. (Malo pozno) pridem, g. urednik, pa pot iz Dobja v Maribor je dolga in ni človeku zameriti, če se malo zakasni. Oglasiti pa se le moram, če tudi malo pozno, da svet izve, da tudi tukaj na Dobjem bivamo Slovenci, ki se zavedamo pravic

svojih, ki se ravnamo po pesniku: »Biti Slovenec — bodi Slovencu ponos! Pred nekolikimi leti zboroval je tukaj pri nas, na Dobjem med samimi čvrstimi Slovenci — Nemca, tudi nemškutarčka ne najdeš tukaj in išči si ga z lučjo pri belem dnevu — neki »Germanenbund.« Sam Bog ve, kaj ga je bilo ravno k nam zaneslo! Tudi ne vem, kaj se je pri tem zborovanju sklepalo, pa še manj, komu se je govorilo, menda so si bili poslušalce Nemce seboj privlekli, samo to vem, da so možiceljni neki precej poparjeni odšli — in da se jim od tačas ne cedé sline več po našem lepem kraju. Da bi pa svet vendar kaj hudega nas ne mislil in da bi čvrsti že bolj čvrsti, bolj slabi pa tudi čvrsti narodnjaki postali, sklicali smo bili letos dne 19. septembra slovenski javni ljudski shod ter povabili k temu naše, za naš blagor vnete poslance. In hvala Bogu, shod se nam je vrlo dobro obnesel. Kmetov volilcev se je kar trlo, ves kozjanski okraj bil je prav dobro zastopan. Tudi iz sevniškega okraja prišlo je dosti volilcev. Zborovanje smo začeli popoldne ob 2 v krasno okinčanih prostorih gosp. Gučeka na Tratah in tu ti je bilo lepo, znotraj in zunaj se je kar trlo ljudij! Ko je g. predsednik pozdravil gosp. poslance in druge goste ter jim zaklical iz dna srca »dobro došli«, nastopil je g. Miha Vošnjak, naš državni poslanec, ter poročal o svojem delovanju. Prav pazljivo in z veseljem smo ga poslušali ter z burnim živio odobravalii njegovo delovanje. Zanimivo bilo je tudi poročilo našega deželnega poslanca, ces. svetovalca g. Jermana, ki ume v resni govor svoj marsikatero šaljivo vplesti. Tudi njngov govor bil je z veseljem živio sprejet. Izvrstno in navdušeno govoril je zatem deželni poslanec gospod dr. Sernec ter krepko povdarjal potrebo slovenskega uradovanja, nas opozarjal na pravico slovenščino neustrašeno povsod zahtevati ter v nekaterih vzgledih dokazal, kolikokrat se kmetu huda krivica godi, če mora podpisati kaj nemškega, česar ne razume. Hvala g. poslancu za tako lepe, krepke besede! Govorili so še potem dr. Vrečko kot naš sosednji rojak, in naš domačin g. dr. Romih, ki je v domačem narečju tako lepo po »Dobovsko« nam pokazal prijatelje in sovražnike naše. Vmes so nam pa St. Jurijski pevci marsikatero lepo zapeli, tako da nam je čas le prehitro potekel — in treba se je bilo zopet ločiti. Zdaj nastopi še g. Trček iz Kozjega ter v imenu celega okraja in vseh volilcev gg. poslancem popolno zaupanje izreče, pa jih tudi poprosi še še v naprej tako pogumno potegovati za nas uboge trpine. Živio! donelo je kakor iz enega grla! G. predsednik zahvali se še enkrat vsem govornikom pa tudi volilcem, da so se v tako ogromnem številu sošli, ter zakliče trikratni živio našemu svitl. cesarju in z geslom: vse za vero, dom, cesarja, razšli smo, srčno veseli uric, ki nam jih je pripravil slovenski ljudski shod.

Iz Slatine. (Boben.) Gostje so se razšli, godba je prenehala, godeci so raznesli svoje »štrumente« na vse strani, samo boben je še ostal — trgovcu Mat. Lešniku. O ta možicelj se kaj dobro razume na boben. Pred nekaterimi leti so ga dajali na »boben«. To je njegove živce malo razdražilo in šel je v toplice na tri tedne, ali mrzle, ali tople, ne znam; samo to vem, da ga niso nič ohladile. Od tistega časa prav pri lno bobna po Slatini. To ti je krik in ropot, da si moramo ušesa zatikati, kedar dela na svoj »štrument«. Pred kratkim je prinesel svoj boben k občinski seji in tam tako dolgo in močno udrihal po njem, da je vse odbornike izbobnal iz občinske sobe, ter se je seja vsled tega morala preložiti. Večkrat se s svojim bobnom tudi v Rogatec poda k sejam okr. šolskega sveta in tam z njim tak ropot napravlja, da ga morajo možje, v skrbéh si za svoje ušesne mrenice, krotiti rekoč: pst, tiho, gospodine, mislite rajši, kako ste prišli na — boben! Toda

ne odjenja, nadejajoč se ugnati s svojim bobnom Slovence v kozji rog. Pa bodisi, kakor že hoče, le ta dober svet mu dam: Matevž, odložite boben, pa primite za drug »strument«, za meter, sicer še spravite brata Janca na — boben!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dnes jutro pripeljali so se svitli cesar v Inomost, glavno mesto Tirolov ter so odprli deželno razstavo; z njimi se je peljalo več nadvojvod in tudi grof Taaffe in minister za trgovino. — Državne vojske minister je postal fzm. Krieghammer; novi minister je na glasu izvrstnega generala. — Dne 10. oktobra snide se državni zbor in pričakuje se jako živih razprav, posebno o izjemnem stanju v Pragi.

Češko. Češkim listom sedaj prede, ker imajo brž tožbo na glavi, ako le količkaj svoji nevolji dajo duška. Celo krotki pa so »Narodni listy«, glasilo mladočeške stranke. Kaj pa tudi čejo, ko sta izdajatelj dr. Gregor in urednik Anys že v kazenski preiskavi, češ, da sta kriva motenja javnega miru! — V drž. zboru bodo mladočeški poslanci neki čez silo govorili in stavljali predloge, vse zato, da napravijo vladi in zboru — sitnobe. Kakor jih poznamo, je to od njih prav mogoče!

Štajarsko. Nemški konservativni poslanci so imeli poleti obilo volilnih shodov in so jim povsodi volilci izrekli svoje zaupanje, izlasti še v tem, da so poslanci udje »kluba konservativcev«. Tudi mi sodimo, da so storili v tem najbolje, da si niso mogli česa doseči, da bi se videlo. To pač v sedanjih razmerah ni mogoče. — V Gradcu izhaja kaki dve leti sem list, ki hoče nemške duhovnike dobiti na svojo stran in zato rad prinaša cerkvene novice, sicer pa ne more skriti svojih — liberalnih tipavnic. Dvomimo zato, da mu sede nemško duhovništvo na limanice.

Koroško. V Velikoveci je bilo zadnje nedeljo zborovanje šulvereina; namen mu je bilo ugovarjati zoper novo podružnico sv. Cirila in Metoda, katera se snuje v mestu, od nekdanj slovenskem, sedaj pa že jako ponemčenem. — Nova podružnica naše solske družbe se je ustanovila v Rožeku, vdeležba je hila mnoga in govori jako poljudni. Udov šteje le-ta podružnica že lepo stevilo.

Kranjsko. Nemško Kočevje je vsklicalo za častne meščane ministra Bacquehem, barona Hein in trgovca V. Suppan. Njih zasluge so neki velike pri novi železnici. — Celodnevno poučevanje na ljudskih šolah večim občinam ni po volji in kmetje bi radi, naj se poučevanje tako uravna, da bode le po pol dneva, sicer so stroški za-nje preveliki, dobička za otroke pa v primeri s stroški premalo. Pač resnica!

Primorsko. Sloveča božja pot na Sv. Goro pri Gorici obhaja te dni svojo stoletnico; se ve, da so slovesnosti izgola pobožne. — V mestnem zastopu v Trstu so potrdili vse volitve, tudi tiste, zoper katere so ugovarjali »laški« volilci. Uzrokov za to niso imeli drugih, kakor da so se izvolili slov. možje, sicer bi jih v mestnem zastopu ne bili potrdili.

Hrvaško. Ban Khuen-Héderváry se je povrnil z Bosne, ne da bi se znalo, čemu je hodil tje. Ali bi ogerska vlada to deželo pridobila za-se, za ogersko državo? Človek bi skorej verjel, da je tako. — Predsednik sabora, Mirko Hrvat je umrl — mož jako strog v svojem poslu, ne pa v prepričanju svojem.

Ogersko. Vojaške vaje pri Kiseku so pri kraji in vojaki so razšli, pa tudi visoki gostje Nj. veličanstva.

Nemški cesar je podelil ogerskim ministrom visoka odlikovanja, ali so si jih zaslužili? Morebiti za nemško državo, za našo domačo pa težko! — Judje trpijo težko, da jih svitli cesar ne vsprejema po vrsti t. j. brž za zastopniki drugih ver. Zoper to bi se radi pritožili, ali za sedaj še jim je to — »prekisló grozdje«.

Vunanje države.

Rim. Nekaterim ljudem ni mogoče vstreči in tudi sv. oče Leon XIII. njim ne vstrezajo, kajti sedaj tem ljudem ni prav, da se sv. oče ozirajo tudi na delavce, sedaj sopet ne, ker želijo, da se države izognejo, kjer je le mogoče, vojsk in njih žalostnih nasledkov. No papež Leon XIII. tudi niso željni hvale tacih ljudi.

Italija. Znano je, da se tej državi godi trda za denarje. Sedaj bi radi ga na posodo, ali kdo jim ga če dati? Vsled tega misli vlada vpeljati nove davke, ali tudi tukaj je hudó, kajti ljudstvo nima, od česar se naj novih davkov zmore. To je v resnici stiska! — Do razsodbe zoper goljufije pri »banca romagna« ne pride še tako hitro, ker se vlada boji, da zadene sodba tudi nje može!

Francija. Ker se bliža čas, da pride rusko vojno brodovje v Toulon, suče se skorej vsa politika okoli tega in lahko ljudstvo, kakor so Francozi sploh, domišlja si že, da pride kmalu Alzacija iz nemških pestij nazaj pod francosko državo in Bog zna, kake gradove si še stavi — v oblake. V resnici le v oblake, kajti na to ni misli, da še zmagajo francoski vojaki kedaj nemške. — Strike delavcev so po vsej državi in ne bode jih tako hitro še konca, prej ne, dokler delavcev ne prižene sila, da sežejo po zaslužku, kjer ga kaj bode.

Anglija. Sedaj miruje državni zbor in tako imajo časa dovolj, da poslanci in volilci premišlujejo, kaj jim bode storiti s homerule. Volilci so za-njo, pa tudi zoper njo, kakor je to pri vsaki novi reči, o kateri nihče ne vé, kaj bode iz nje.

Nemčija. Knez Bismarck se je spravil s cesarjem in mož, za nemške cesarstvo velezaslužen, dobi poslej morebiti miru, saj mora izpoznati, da je za-nj že čas, da misli — na grob. — Po vsem cesarstvu bodo kmalu volitve za deželne zборе in je ljudstvo že precej sito vednih volitev. Zato se malo več briga, kdo se mu ponuja za poslanca.

Rusija. Car Aleksander je na švedskem dvoru in se počuti tam bolje, kakor doma. Vsaj v strahu si ni za življenje. — O trgovinski zvezi z nemško državo še ni sluha ne duha, najbrž tirja nemška država preveč koristij za-se, sicer si človek težko misli, zakaj je ruska vlada v tem tako oprezna. Trgovina pa trpi v obéh državah precej škode.

Bolgarija. V tej državi so bile une dni volitve v občinske zastope in so skorej povsod možje zmagali, ki so za vlado, ali brez pretepev se volitve niso zvršile. Za nekaj let bode pa neki mir, ker ne bode treba volitev.

Srbija. Čudno je, da kralj Aleksander ne skrbi za to, da pride, čem prej mogoče, njegova mati, kraljica Natalija, k njemu v Beligrad. Postava je pač zoper to, ali postava se prekličče, pa je, ali pa je politika kriva? Natalija vleče močno sapo na — rusko stran.

Turčija. Govorica trdi, da se je ljudstvo na otoku Samos vzdignilo zoper turško vojaštvo. Sultan Abdul Hamid pa temu ugovarja, češ, da je najlepša zastopnost ondi med ljudstvom in vojaki. Kdor verjame, pa verjame.

Grecija. Vlada prizadevje si iz nova dobiti denarja na posodo, ali kolikor je podoba, nima sreče pri tem, kajti pogajanje o posojilu se je razbilo že nekatere kratki.